

СРЕЩА

— Ежко-Бежко, Ежко братко,
име хубаво и сладко,
чакамъ три дни, де остана? —
каза бедната Лисана.

— „ Де ли? — ходихъ по пазаря,
ту съсъ попа, ту съ овчаря.
Отъ бачия на бачия,
сбирамъ стара вересия:
овчи кожи, пастърмица
бито масло и пшеница.
А пъкъ вечеръ за разтуха
съ попадията на чашка
пазариме, скѫпа Лиске,
твойта хубава опашка.“

— Браво Ежко, браво, браво...
Нареди се пакъ чудесно,
ала азъ какво да кажа,
менъ не ми е никакъ лесно.
Нѣма що да си открадна,